...ut Lc. pia
...ue excepi
...os. P. Of
...[illegible] qua
...[illegible] sem
...i preanes
...[illegible] ga uer
...[illegible] Op
...[illegible] uris
...[illegible] filii
...[illegible] ne
...[illegible] nobis
...dam. Q
...ne Lc. po
...[illegible]
...nō dn
...in noc
...ūtū d
...clari
...Or
...n das par

Fratres. Conuenientibus
vobis in unum iam non est
dominicam cenam manducare. Un-
usquisque enim suam cenam presumit
ad manducandum. Et alius quidem
esurit. alius autem ebrius est.
Numquid domos non habetis ad
manducandum et bibendum. aut
ecclesiam dei contempnitis et con-
funditis eos qui non habent.
Quid dicam vobis. Laudo vos.
in hoc non laudo. Ego enim ac-
cepi a domino: quod et tradidi vobis.
quoniam dominus Jhesus in qua nocte tra-
debatur. accepit panem et gratias
agens fregit et dixit. Hoc est cor-
pus meum quod pro vobis tradetur.
hoc facite in meam commemoratio-
nem. Similiter et calicem postquam
cenavit dicens. Hic calix no-
vum testamentum est in meo sanguine

SLUB
Wir führen Wissen.
STADT BIBLIOTHEK CHEMNITZ

11.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ
IN NVPTIAS ORNATISSIMI VIRI LVCÆ MAKELII,

& honestißimæ virginis VRSVLÆ, filiæ clariß. viri Doctoris Laurentij Ottonis, Illustriß. Principum Ducum Pomeraniæ &c. Cancellarij, scriptum ab

AND. SCHATEN TORGEN.

STADTBIBLIOTHEK ZU CHEMNITZ

FRANCOFORDIÆ CIS VIADRVM.
ANNO M. D. LXIX.

221

SLUB Wir führen Wissen.
STADT BIBLIOTHEK CHEMNITZ

ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΕΠΙΘΑ-
ΛΑΜΙΟΣ.

ΘΥΡΣΙΣ καὶ ΔΑΜΟΙΤΑΣ.

Θύρσιδι μᾶλα νέμοντι συνήντετο βωκόλος ἀνὴρ
οὔνομα Δαμοίτας, ἀγέλας ἄπο νόσιμα κάμπτων
ἴχνια, τὰν οἱ βόσκον ἀν' ὤρεα μακρ' ἐπίουροι.
ἦς δ' ἄρ ὁ τὰν μορφὰν ἀγαθὸς μάλα καὶ νέος ἀκμῶν
πολλαῖς τ' ἀφνειὸς δαμάλαις πολλοῖς δέ τε ταύροις.
Ἀλλ' ἔτι συριγκτᾶν μέγ' ὑπείροχος ἠδὲ μελικτᾶν
εὔχετ' ἔμεν, τᾶς παγασίδος γὰρ ἔχεν πόμα κράνας.
ὡς ἴδεν, ὡς ἐχάρη Θύρσις, καὶ οὕτως ἀγόρευσεν:
Θ. πᾶ φίλε Δαμοίτα τὺ μεσαμβρίον πόδας ἕλκεις;
ἀνίκ' ὦ ἀέλιος φρύγει τὸν ὁδοιπόρον ἄνδρα,
ἐντὶ δέ θ' ἄσυχα πάντα, τὸ καῦμ' ὅτι κάρτα πιάσδει;
ἦ νῷν ἄμπαυσις πολὺ λώϊον ἠὲ πορεία.
τὸν δ' αὖ Δαμοίτας τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ:
Δ. ποττὶ φίλως φίλα ὄσσιν ὁδὸς χαλεπάπερ ἐοῖσα.
Δάφνις χθές μ' ἐκάλει, κλητὸς μετὰ δαῖτα δ' ἐπείγω,
τὰν ὅγ' ἑτοιμάσδει γαμίων ἐπιμάρτυρα λέκτρων.
κεῖσ' ἄρ ἀφίξευντ' οἰετέες πολλοὶ φίλ' ἑταῖροι,
στασόμενοι ἱμερόεντα χορὸν ῥαδιναῖς μετὰ κώραις.
ἀλλ' ὅτι καὶ τὺ παρέμμεν ἄνωγ', οὐ δηθὰ χρονίζειν.
Θ. οὐ δᾶν, οὔτι γ' ἐμὶν γλυκερώτερον ἄλλό κεν εἴη
ἢ Δάφνιν γαθεῦντ' ἐσιδεῖν γαθῆντε κ' ἐμαυτόν.
νῦν δέ μοι οὐ θεμιτὸν ποττὸν γάμον ἔνθεν ἀπενθεῖν.
καὶ γὰρ ὁ κῶρος ἐμεῦ ὁ περὰν τόδε πῶϋ φυλάξας,
τὸν πόδ' ἀνάλιπος εἰς ὄρος ἕρπων νύξεν ἄκανθα,
ὥσέ μιν ἀλγεῦντ' οὐκ οἷόντ' οἴεσιν ὁμαρτεῖν.
τῷ ἄρα γ' ὧδε μένω, πατρὸς χόλον αἰνὸν ἀλεύων,
Δάφνιδι δ' ὥρια πάντα γένοιτο, γάμοισί τ' ἐνὶ τοῖσδε

σοὶ χαρίεσσι κύπρις χαίροι καὶ Νύμφαι ἅπασαι.
Ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρ᾽ ὑπὸ τὰν πτελέαν, μὴ σπεύδεο τόσσον
ἐσδώμεσθα, βραδὺς γὰρ ἴων πόκα χ᾽ ὥριος ἦνθεν.
ὧδε δρύες φαγοῖτε σκιὰν βάλλοντι θαμειάν,
καὶ τὸ κάταντες ὄρος ψυχρὸν χέει ὕψοθεν ὕδωρ,
πάντα θέρευστ᾽ ὅσσα, πάντ᾽ ἔιαρος ὧδ᾽ ἐνὶ θώκῳ.
μᾶλα θ᾽ ὁρῇς τάδ᾽ ἐρευθόμεν᾽ ἐν ταλάρῳ νεοτευχεῖ
ἃ πρὰν δῶρον ἐμᾷ φίλον ἦμεν παιδὶ φυλάσσω.
ταῦτ᾽ ὦν τοι δωσῶ, θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὅσσα,
αἴκεν μοι πρόφρων τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς,
Δάφνιδος ἁγνὸν ἔρωθ᾽ ἁγνοῖς κλείων μελέεσσι.
Δ. Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῴδαιε φίλ᾽, ἄρχε᾽ ἀοιδᾶς.
ὡς βαρὺς ἐσσὶ θεὸς, πικρὸς ὡς τεῦ Ἔρως τὰ βέλεμνα,
ὡς φοβερὸν τοι τόξον, εὔστοχοι ὡς δέ τε χεῖρες
ταῖς κρατερὰς γε φρένας βάλλεις ἀνδρῶν τε θεῶν τε;
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῴδαιε φίλ᾽, ἄρχε᾽ ἀοιδᾶς.
τίπτ᾽ ἄρ ὁ Δάφνις ἐμὸς τόσον ἤλιτε, πῶς τ᾽ ἐρέθιξεν,
λάθρ᾽ ἵνα οἱ χολόων ὑποκάρδιον ἕλκος ἐφείης,
νῦν δ᾽ ἔτι τακόμενον γελάεις, καὶ ἐπεύχε᾽ ὑβρίσδων;
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῴδαιε φίλ᾽, ἄρχε᾽ ἀοιδᾶς
μὴ καυχῶ. Δάφνις γὰρ ᾧ ἄλγει φάρμακον εὗρε.
κύπρις οἱ εὐμενέοισα κόραν γέρας ἦμεν ἔδωκεν
ἤθεσι μὲν κεδνὰν, κάλλει δὲ καὶ αἰδοῖ ἀρίσταν.
τάνδ᾽ ἰάτρειαν ποθέει καπυρᾶς ἔο νούσου,
φίλτρ᾽ ὅτι πολλ᾽ ἐδάη κρυφίων καλ᾽ ἀκέσματ᾽ ἐρώτων.
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῴδαιε φίλ᾽, ἄρχε᾽ ἀοιδᾶς
ἁδὺ μὲν ἁ ἰκμὰς τοῦ λαίῳ, ὁ πρὼξ δέ τε ποίᾳ,
ταῖς αἰξὶν κύτισος, κώραις ἁπαλαῖς πόθος ἀνδρί.
πώεσιν αὖ ὁ λύκος, φοβερὸν, σταφυλαῖσι δέ τ᾽ ὄμβρος,
δένδρεσιν οἱ ἄνεμοι, πῦρ δ᾽ ἔκνομον εὐσεβεῖ ἀνδρί.
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῴδαιε φίλ᾽, ἄρχε᾽ ἀοιδᾶς.
ὄλβιε γαμβρ᾽ ἀγαθός τις ἐὼν ἀγαθόν κε λάχες τυ.
ἄζυγα ὅττι βίον τὸν ἄσωτα καὶ ἀτάσθαλα πολλά,

ὡς

ὡς γόνιμον βλάστημα φέρον τ' ἀποβλατὸν ἐάσας,
κώραν ἰφθίμαν ὁμοδέμνιον ἦμεν ἔγαμας.
οἵαν γ' ἐν ὥρεσι τοῖσδε διαπρέπει οὐδεμί' ἄλλα.
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῳδίας φίλ', ἄρχε ἀοιδᾶς.
αἴθι πλεοσιγάμοιο ὅταν πόκα μοι δρόμος ὥρας
ἔνθῃ, ἐμοὶ κυθέρεια τοίαν παράκοιτιν ὀπάσαι,
ἅτις σεμνὰ φρονεῦσα καὶ αἱμύλα κωτίλλοισα,
παντοίων θέλγατρα φέροιτ' ἀλγέωντε πόνωντε.
ὀλβίω ὡς κροίσω πολὺ μᾶλλον ἂν ὄλβιος εἴην.
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῳδίας φίλ', ἄρχε ἀοιδᾶς.
ἀλλὰ καὶ ἐκ θυμῶ τὺ ἀγάλλεο νύμφ' ἐρατεινή.
νυμφίον ὅττι λάχες κλέος ἠιθέοισιν ἐν ἄλλοις
ἐσθλὸν ἕλοντα διὰ πλεῖστον κάλλος τε χάριν τε.
τόσσον σεμνὸν ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος ἀστράπτει,
τόσος τᾶν ἀρετᾶν αὐτῷ χόρος ἶρος ὀπηδεῖ.
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῳδίας φίλ', ἄρχε ἀοιδᾶς.
τῷ ῥά τις ἐξ ἑταρᾶν τᾶν οἰετέων τοι ἂν εἴπῃ:
ὦ χαρίεσσα κόρη τὺ μὲν ἤδη ἄκοιτις ἀκούεις,
ἄμμας δ' εἰσέτι μναστῆρες θέλγουσιν ἔπεσσιν.
αὐτὰρ χ' ἁ κύπρις τοῖον πόκα μοι πόσιν εὕροι,
ὡς καὶ τᾶν περσᾶν φαίην βασίλισσαν ἐμ' ἦμεν.
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῳδίας φίλ', ἄρχε ἀοιδᾶς.
χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ,
ταῦτα κατὰ γνώμαν τοὶ καὶ τοὶ πάντα τέτυκται.
ὅττι φιλεῦσα νέου πίπτεις λέχος ἐς φιλέοντος,
ὅττι φιλῶν κώρας βαίνεις λέχος ἐς φιλεούσης,
τερψόμενοι ἀλλάλως φίλῳ ἐν ζυγῷ αὐχένα θέντες.
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμνῳδίας φίλ', ἄρχε ἀοιδᾶς.
ἑσπέρω ἀργυφέω τὸ ἐν οὐρανῷ ἅδιον ἄστρον.
μαρμαρυγαῖς στίλβει, κἂν τῇνει πολλὰ στροφῆται:
ὅς ῥ' ἀγαπητὸς ἐὼν τᾷ κύπριδι τέθμια τήνας
ὀτρύνει, κραδίαισιν ἐφεὶς τὼς πυρσὸς ἐρώτων,
χ' ὡς στορόει τὰ γονεῦσιν ἅπαξ καὶ νύμφῃ ἔαδε.

Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμήναιε φίλ', ἄρχε ἀοιδᾶς
νῦν σπεῦσον νέ' ἄκοιτις, ὁ νυμφίος ἔσσορον ἔνδοι
ἐρχόμενος τὺ καλεῖ, πᾶς δ' οἱ φαιδρός γ' ὑμέναιος.
εὐπακτόντ' ὔμμιν χάριτες θάλαμον στορέσαντο.
ἠνὶ δὲ παρστᾶσαι γραῖαι σὺν πάτρεσι μάμμαι
φροντίσδουσι καλόν τι μέλος τεὰ λέκτρα κλείοισαι.
Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμήναιε φίλ', ἄρχε ἀοιδᾶς.
νάρκισσον θαλεροὶ θάλλοντα κομίσδετ' ἔφαβοι,
παρθένοι αἰδοῖαι ῥαδιναῖς φέρετ' ἴα χέρεσσιν:
πυκνά τε ταῦτα λέχος περιπάσσετε τῶνδε γαμεύντων,
τοῖον ἀπ' εὐφάμω στόματος γλυκὺ μέτρον ἱέντες:
ὔμμιν ἀείζωον ἄνθος ἔῃ καὶ ἄβας τε τύχας τε.
λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμὰν φίλε, λῆγε ἀοιδᾶς
νῦν ἄρα νῦν νύμφα στείχει τὰ ποθεινὰ κέλευθα,
ἄλλαις ἐν κώραις στίλβοισα καλὰ οἷα σελάνα.
τὰν δ' ὦν γαμβρὲ ἀγαθὲ ἀσπασίως περιβάλλευ ἀγοστῷ,
δεξάμενός τε δίδουστ' ἀλόχῳ τεῦ ὅρκια πιστὰ,
ἀγναίων γλυκερῶς δρέψον τὼς καρπὸς ἐρώτων.
λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμὰν φίλε, λῆγε ἀοιδᾶς.
χαίρετε δ' αὖ νείων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εὐτυχία τε καὶ ὁμοφροσύνη χάριτές τε καὶ ὧραι,
μειλιχίᾳ στροφάλιγγ' ὑμὸν λέχος ἀμφιπετοῦντο,
ἄλλαλος δ' ἔτ' ἐπακμάσδοι πόθος ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ,
σώματα δεσμεύων ἐρατοῖς καὶ θυμὸς ἱμάντι.
λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμὰν φίλε λῆγε ἀοιδᾶς.
εἴσιτε νεόγαμοι θάλαμον, θύρας ἔσσορος ἤδη
συγκλασεῖ, μαλακᾷ δ' ὁμαλοὶ κλινθέντες ἐν εὐνᾷ
παίσδετε, μίσγοντες φιλικοῖσι φιλάματ' ἔπεσσι.
καὶ γόνιμοι γεννᾶσθ' ὔμμιν ποκ' ἐοικότα τέκνα:
οὐ πρέπει εὐπατρίδας παίδων ἄτερ ἦμεν ἀγαυῶν.
λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμὰν φίλε, λῆγε ἀοιδᾶς.
ὡς δρῦς ἢ μελία χλωροῖς πετάλοις κομόωσα,
ῥίζαισιν πυκιναῖσιν ἐρείσδετ' ἐν ὤρεσι μακροῖς,

τάνγ'

τάνγ' οὐδὲ δρυτόμος χαλκῷ, οὐδ' Αἴολος εὖρος
οὔδατος ἐξερύειν δύναται, τόσσον ἐν ἶφι πέπαγε:
ὥς σέλεχος τᾶς εὐτυχίας ὑμέων τε τεκέων τε
ἀσεμφὲς σεῖοι σεσαλευμένον οὔτιν' ἀέλλῃ.
λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμᾶν φίλε λῆγε ἀοιδᾶς.
Ἀλλ' ἔτι δηθύνω; καιρὸς μὲ ἐντεῦθεν ἀπελθεῖν;
ἁ κυανόφρυς ἐρωτὶς ἐμὰ τᾶς οὐκ ἐπιλάσω,
πολεμέως καλέει με σφυράγματα πυκνὰ χέοισα:
καὶ σέφανον πλέκεται χαρίεν μοι δῶρον ἔσεσθαι,
τὸν μαλακῶς πνείοντα πόθως περὶ κρατὶ φυλάσσων,
ᾗς πλειάκιστ' εὔφρων ἐρατᾷ μετὰ παιδὶ χορεύσω.
Θ. ἅδιον ὦ ποιμὰν τὸ τεὸν μέλος ἢ μέλι χλωρόν.
εὐξαίμαν τεῦ ἀείδοντος καὶ τῶν πλεῖσον ἀκούειν,
τόσσα χάρις λιγυροῖσι τεοῖς ἀπὸ χείλεσι λείβει.
νῦν δὲ φίλαν σείχεις ὁδὸν ἔξοχα θυμὸν ἰανθείς.
αἴθε μοι ἐξείη νῦν τοι συνοδοιπόρον ἦμεν,
ἦ τάχα καὶ τηνεῖ ποκ' ἐμὰν Γαλάτειαν ἴδοιμι.
ἤνι δέ τοι τάδε μᾶλα γέρας μόλις ἄξιον ᾠδᾶς,
ξεῦ δ' ὀλίγῳ δώρῳ μεγάλα χάρις ἐντὶ φιλοῖσι.
νυμφίος ὡς τὺ φίλως, πολὺ μᾶλλον ἑταῖρα φιλάσσοι
ἀλλ' ἀνώϊστος ἀπῆνθ'. ἆρα μὰ Δία δεινὸς ἐραστής,
τὸν μὲν ἔρως δολεροῖσι λίνοις οἷς τόσσον ἀφέλκει:
συγνὸς ὃς ἀνθρώπους καὶ θηρία πάντα δαμάσδει.
σῖττα δὲ σῖττα νέμεσθ' ὄϊες λύκος ἄρτι καθεύδει.
ἐνθάδε γὰρ ἁ μελίτεια πολὺς δέ τε κισσὸς ἐπανθεῖ.
εἶτ' ὔμμες ποτὶ τὰν κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρᾳ,
ἁδύ τι μελπόμενος σύριγγι λιγυθρόῳ ἄξω.
ὥς οἱ μὲν τὰ τοιαῦτα ποτ' ἀλλάλως ἀγόρευον,
τῶν τάδ' ἔλεξ' ἤδη, τάδε λοιπὰ καὶ ἐς ὕστερον ἀσῶ.
νῦν ἐμὲ παύεσθαι κέλεται χρόνος ὠκέα φεύγων.
ἀλλ' ὑμέναιε γάμου πρόφρων τῶνδε χαρείης.

ΤΕΛΟΣ.

SLUB
Wir führen Wissen.
STADT
BIBLIOTHEK
CHEMNITZ

aut emissa voce magna ex
piravit pi. ur. Et velum tem
pli scissum est in duo a summo usque
deorsum. Videns autem centurio qui
ex adverso stabat quia sic clamans
expirasset ait. Vere hic homo
dei filius erat. Erant autem et mu
lieres de longe aspicientes inter
quas erat maria magdalene
et maria iacobi minoris et
ioseph mater et salome.
Et cum esset in galylea sequeban
tur eum et ministrabant ei et alie
multe que simul cum eo ascende
rant ierusalem. ev. Et cum iam
sero esset factum quia erat parasceve
quod est ante sabbatum venit
ioseph ab arimathia nobilis
decurio qui et ipse erat expectans
regnum dei. Et audacter introi
vit ad pylatum et petiit